

Universitätsbibliothek Paderborn

**Preceptorium diuine legis venerabilis fratris Joha[n]nis
Nider de ordine predicatorum**

Nider, Johannes

Nurnberge, 28.VII. 1496

Dicesimu[m] de accidia [e]t speciebus ei[us] et remedijs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31252

Preceptum I

Cap. XX

debita diligētia se habeat in his q ad deū p̄m̄t. Dic̄t̄ em̄. i. Pe. v. Humiliāt̄ni sub potenti manu dei. Et. ii. Th̄m̄. ii. Sollicit̄e cura teip̄suꝝ p̄babilem exhibere deo. P̄nde etiam huiusmodi tentatio est species irreligiositatis, hec Th̄om̄. Tertius eorum qui p̄ter intentionē permitt̄ vel faciunt q̄ dicit̄ in diffinītōis declarationē interfrat̄ia tentatio. Quartus eorum qui ex intentione talia faciunt. vi ibidem patnit.

Capitulum xx.

Ad eccl̄moquinto p̄hibet hic acci-
dia. cuius proprius est tristitia
de obsequio diuinio. sicut cha-
ristatis est gaudere in bono diuinio.
Nob̄ tria principaliter sunt vidēta
Primo de quidditate et malitia et ori-
gine accidie. Secundo de spectibus.
Tertio de remedijs. Num ad p̄m̄
fm̄ Th̄o. sc̄da ii. q. xxxv. Accidie est
tristitia de bono diuinio quod homo
debet facere. Dic̄t̄ p̄mo tristitia. sed
nō quilibet. Est em̄ q̄dam tristitia bo-
na. vt illa q̄ compatitur misericordia p̄x-
imi. sicut misericordia facit tristari. et passionis
Christi meditatio. Similiter tristitia
quam habemus de peccatis commissis
in cōtritione. Alia est tristitia mala in
appetitu vindicte inordinato. et consti-
tuit sp̄em peccati fre. vt tristitia de bo-
no p̄missi. et facit odium vel inuidia.
sed tristitia de bono diuinio constituit
accidie. Dic̄t̄ sc̄do de bono diuinio. i.
de bonis sp̄ualibꝝ. istis potissimum que
hominem q̄ se ōdinat in deū. vt sunt fui-
tutes deo exhibēde. corde. ore. vt ope
De qbꝝ dic̄t̄ fuit a p̄mo h̄cepto par-
ticulari usq; ad sextu. Et sic etiaz sunt
oia oga virtutū. nō inquit̄ circa tales
materiā. h̄ inquit̄ p̄pter deū facta et
in deū relata. Ex quo p̄t̄ q̄ est acci-
dia oris. cordis et operis. Quia quis
tedium et tristiciā habere potest inedi-

tandi fidem. sperandi in deū. deūm̄
diligendi quo ad cor. Quo ad os lat-
dando. orando. loquēdo de deo et si-
milia. Et in ope multipliciter fit. Di-
c̄t̄ consequēter qđ homo debet face-
re. quia si quis tristaret de sp̄uali bo-
no ad quod quis nō teneret sub pena
peccati venialis. ant mortalis. puta
p̄ficiendo aliquo qđ solum cadit sub
cōsilio. nō esset accidie. Exemplūz de
tristene euāgelico q̄ tristis abscessit cū
ei xps dixit. Si vis p̄fectus esse vade
et vende oia q̄ habes et da pauperibus
Matb. xii. Sed quot sunt radices
et cause tristie. Respondeatur q̄ tres.
Prima cū quis nō amat deū nec gaude-
det in eo. ideo consequēter non amat
opera sp̄ualia. nec in eis gaudet. h̄ tri-
statur. Secunda q̄ quis nō noscit vel
non adiurit vel nō medita honesta-
tem et virtutē ac suauitatem sp̄ualium
bonorum. ex hoc p̄ uicit q̄ nō reputat sp̄i
ritualia. h̄ ea villa et quasi n̄ibꝝ valen-
tia estimat et triste ea facit aut ea refu-
git. Tertia q̄ sensus apprehēdit sp̄i
rituale bonū et laboriosū et p̄matiuū
delectatiōis sensibilis. et ideo sensuali-
tas a sp̄uali bono fugit ad delectabi-
lia sensualitatis. et talis sensualitas in-
terdu a se trahit rōne et voluntate que
tristat de sp̄ualibus bonis et diuinis.

Sed quare accidie ē peccatum. Aū.
fm̄ Th̄o. tr̄splicet de causa. Primo q̄
in se malum est tristari de bonis opti-
mis qualia sunt diuinia. de talibꝝ effi-
summa complacentia esset habenda.
Sc̄do quia simeditatus accidie effect̄
est q̄ facit tediosum et grāne in sp̄ualis
bus diuinis op̄andis. Tertio q̄ multa
alta mala ex accidie sequunt̄ in sp̄ebꝝ
vt effectibꝝ el̄. Aū vo sit p̄ct̄m. nō f̄
Th̄o. vbi p̄. Q̄ tristitia d̄ bono sp̄uali
aliquā nullū ē p̄ct̄m h̄ forte defec̄ na-
ture. vt q̄n op̄ diuinū ē solū p̄silū et nūl-
lo mō debitu. Secūdo aliquā materia

f 4

est meriti. Tertio aliquando est veniale
Quarto aliquum mortale. Pro quo in
tellectu notandum primo quod in nobis sunt
duo. Primum est caro siue sensualitas
sensu bestiis alijs. hoc depto quod ratione
poterit frenari. hec caro habet complacentiam in
luxuria. in vanagloria. in gula. ira et in
sordibus. Et habet tristitia de oibus quod sunt
contraria carnium. ut prius in letu. oratione et
humilitate. patientia et cetera. Secundum est
aliam rationalem a deo optimo immediate
creata quod naturalis vellat beatificari. Hoc
desiderare deberet virtutes. deum et bea-
titudinem et spiritualia bona. et de solo pec-
cato principalis tristitia. Sicut etiam na-
turaliter prius reperierunt et de his scripse-
runt. et fides amplius instruit. Secundo
notandum quod caro concupiscit aduersus
spiritum. et spiritus aduersus carnem. Gall. v.
quod idem sensit Thos. viij. dices. Video
allia legem in membris meis repugnante
legi mentis mee. et idem quilibet expe-
ritur. Exempli gratia. Hoc tamen subtiliter
vel religiosum ad matutinam sur-
gere et premium delectat ratione. Et molli-
ties lecti. et calor corporis tenet quod non
vult surgere. Ex isto causa quodam tri-
stitia in sensualitate. Qui si propter talis
repugnantiæ tristitia de bono spirituali
veniat homo subito et in delibera. et oī-
no contra aut propter voluntatem. tunc est so-
lum prius motus et mere naturalis.
Et quodam manet solum prius et natus
motus nullo modo dependens a volunta-
te. tunc nullum est peccatum mortale sed
decius seu peccatum nature. quod non est in po-
testate hominis. dicente beato Augustino.
Non est in potestate nostra quibus visis taga-
mur. Et si homo statim ut habens motu
accidie ratione precipit. incipit resistere
ratione et voluntate. tunc illa resistentia
est sibi meritoria. Sicut sepe accidit
quod homo sentit aliquid tedium in exercitio
spirituali ratione sensualitatis. quod tam
rationi displiceret. ideo etiam resistit co-

nando per exercitia bona delectari in di-
uinis per posse. talis tristitia non est peccatum
quod in sola sensualitate consistit. sed in ma-
teria meriti. quod voluntas detestat eam.
Si vero homo habens primo motui acci-
die non consentit fermo rationem plene saltem
necessitatem se ei opponit postquam ipsa
percipit. sed voluntas aliquo modo ad
sensem inclinata habet se circa hoc ne
gligenter in resistendo. tunc illa accidie
est peccatum veniale si fuerit de ope
debito. Et hoc est propter negligientiam
voluntatis que ei imputabilis est. Et
fermo Cassia. de institutis monachorum.
etiam in prefectos viros cadit. sed si motus
ille accidie pertinet usque ad rationem. ita
quod carne totaliter contra spiritum fauente
et tristitia sic in ratione inualescere per ipsa
ratio ex hoc consentiat in fugâ et horo-
re aut detestatione boni spiritus diuini
quod homo facere tenet. tunc est peccatum
mortale ut dicit sanctus Thos. Cuius
rationem assignat. quod illud est mortale ex
genere quod de se et fermo propriam ratione con-
traria est charitati. sed accidie habens est ta-
lis. quod propter effectum charitatis est gau-
dium de deo et de divinis rebus. cui con-
traria accidie quod est tristitia de bono spi-
rituali in quantum divinum. Exemplum in
simili de concupiscentia adulterii quod
de genere suo est peccatum mortale. hec con-
cupiscentia quodam est naturalis motus
manens in sensualitate. et nullo modo
dependens a voluntate. tunc non est peccatum.
sed si homo ei resistet propter deum est ei
meritorium. si vero voluntas non consentie-
do in opus nec in deputatione non ex-
cludit consilientiam sed permittit eam mor-
ari in animo. tunc venialis sit culpa.
si vero pertinet usque ad rationem ita quod ra-
tio superata consentiat in opus adul-
terii. sit culpa mortalis. Ita in proposito.
Simile est de Ira. Quo ad secun-
dum principale notandum. prius colligit ex
dictum Greg. xxxij. moral. et ex Isidore de

Preceptum I

summo bono. et Cassiani de octo p̄nci
palib⁹ vicijs et Guil. i summa vicio p. q
victi sunt species vel modi peccāti
accidie. **P**rimus ē origo alioꝝ. vide
līcer tepiditas q̄ vomitū. puocat. **D**ñi
Apo. iij. Xps dicit. Scio oga tua q̄a
nec frigidus es nec calidus. h̄ quia
tepidus est nec frigidus nec calidus
incipiat te euomere de ore meo. Eu-
nitur cum in deteriora labi gmitit.
Dec fiduciā tentādi diabolo prestat.
qua de multis tentat tepiduz rbi nō
feruidum. **E**xemplū de olla feruenti
cui musce nō incident. **D**ec etiam ho-
minē q̄s cōtractuz facit. q̄ fīm Berni.
Forsitan ideo nō possum⁹ q̄ nō mul-
tum volum⁹. **S**cđus est mollices q̄
est impatientia dure rei. **D**e q̄ Prouer.
.xvij. Qui mollis et dissolutus est in
ope suo. frater ē oga sua dissipatis. **E**t
reptur cōmuniter in delicate nutriti
hec est culictra diaboli. hec facit et hō
velut nimens globis ad ignē tribula-
tionis liquefcat. **T**ertius. somnoletia
De qua Prouer. xl. **D**igredio imit-
tit soporē. **A**nimitate em̄ somni phili-
bere deberent anticule de mane canē-
tes et galli. et sueptia actus dormiendo
qui possunt esse nimia brutalitas. sur-
gendi tristitia. importunitas dormie-
dit. **Q**uartus ē ociositas. Prouer.
.xj. Qui operat terram suam satura-
bitur panibus. q̄ aut sectā oculū stul-
tissimus est. **O**bī nota q̄ terra siue lo-
lum oris octo fructus p̄ferre pōt. sc̄z
dei laudationē. ḡtarū actionē. oīone.
cōfessionē vboꝝ. modificationē. absti-
nentia. fraterna correptionē. et fraenaz
eruditioñē. **S**tultissim⁹ inq̄t ē stult⁹
q̄ in vita negligit necessaria vite cele-
stis acquirere. **S**tultior. q̄ vitā hosti-
bus exponit. **S**tultissimus q̄ aniam
interficiētes solet pascere. pura corp⁹
et demonē. **Q**uintus ē dissolutio. ps.
Cēpus faciēdi dñe dissipauerūt legē

Lapi. XX

tuam. Tardant q̄dam conuerti. alijs cō-
fiteri. alijs pfici. **A**d cōversionē acce-
lerādā mouere deberet q̄ng sc̄z mor-
tis incertitudo. **L**uc. xij. **V**os estote
parati. q̄ nescitis qua hora dñs v̄r vē-
turnus sit. **S**ecundo multiplex bonus
inde puentēs. sc̄lscetvite locunditas
mai⁹ vinēdi et moriēdi securitas. pe-
ne maioris evasio. et p̄mū multiplici-
tas. **T**ertio piculum male p̄suetudis
Hiere. xij. Si mutare pōt ethiops
pellē suā et vos poteritis bñ facere cuž
didiceritis malefacē. **Q**uarto. q̄ ini-
quis est in dēū. in angeluz. in se. et in
p̄mū. fīm illud d̄lug. **P**eccator nō
est dignus pane quo vescitur. **Q**uito
q̄ difficile est quē vere ad dēū querit.
Ambro. Plures inueni baptissimalez
innocētiā seruasse q̄ verā penitentiaz
egisse. **S**extus est tarditas. **S**icut enī
accidiosus differt conuerti. sic tardus
tarde procedit in ope iam inchoato.
Prouerb. x. **S**icut acetuz dētibus et
fumus oculis. sic piger molestus est
bis qui miserūt illum. **Q**uo cōtra ter-
rere deberet temporis breuitas. malo-
rum in malis strenuitas. et bonoꝝ vi-
rorū et mūserū solertia. **S**eptimus ē
negligētia in b̄ p̄sistēs q̄ hō nō curat
qualis opus inchoatū faciat. vtrū be-
ne v̄l male. h̄ b̄ solū curat ut ab onore
laboris inchoati se expeditat. **P**rouer.
.xxij. **D**iligēt exerce agrū tuū. **H**ie-
re. xvij. **M**aledict⁹ q̄ facit opus dei
negligēter. **A**lia littera h̄z fraudulentē
Tales terrere deberet irronabilitū ut
apum et formicarū diligētia ad corp⁹
xp̄num. et dei intuitus. **O**ctau⁹ ē imp-
lenerātia quā h̄nt q̄ opus inchoatuž
ad pfectū nō ducit. q̄ Saul delectit. l.
Aeg. xv. **A**d quā vītandā xps de cru-
ce descēdere noluit vīu⁹. **M**at. xxvij.
Perseuerātia em̄ cibis est dei. Job.
.liij. **N**eus cib⁹ ē vi faciā voluntatē
el⁹ q̄ missit me et pficiaz op⁹ el⁹. **H**uic

demon insidiat. Gen. siij. In insidia-
beris calcaneo ei⁹. Nonus ē remissio
in eo em⁹ est q̄ quotidie deterior⁹ efficitur.
Versus. Ferutdus i p̄mis⁹. medio te-
per. alger in imis⁹. Proverb. x. Egusta
tē opata est man⁹ remissa. manus aut̄
fortiū dñitias parat. Quo dtra Pro-
verb. liij. Iustor⁹ semita q̄si lux splen-
dens pcedit ⁊ crescitq̄ ad pfectum
dī. Obi nota qd sit p̄ficere videlz sit
oia p̄ct⁹ p̄posito dimittere. ⁊ exercitia
p̄ vitatione vicioꝝ necessaria. ⁊ acqsi-
tione virtutū apta iuxta suū statū arri-
pere. Declin⁹ ē dissolutio. Dissolut⁹
em⁹ difficultate inueniens in suo regi-
mine se dimittit oīno absq; gubernatiōne. Fm illud Proner. xxiiij. Eris sic
dormiēs in medio mali. ⁊ q̄si sopitas
gubernator⁹ amiso clavo. Calanimū
suū nō recolligit. Est em⁹ tāq; puluis
quē p̄iect⁹ vētus a facie terre. ⁊ quasi
volut⁹ nō ligat⁹. Hanc dissolutionem
Grego. vide vocare. Importunitatez
mentis. quia mēs ppter tristia in spi-
ritualib⁹ se ad impotuna transserit. ⁊
ad delectabilia corporalia rediſce spūa
ita implēdo. Undecimus⁹ est in curia
q̄ suoꝝ debitā curā nō hz. cui⁹ opponit
diligētia. incuriosus sua nō collit. cul-
ta nō colligit. ⁊ collecta nō custudit.
Hnde v̄lus. Nō miror est virtus q̄
querere parta cueri. Hoc vicio laborat
qui audita nō curat memorie tradere
mente. vel scripto. vel oge. q̄ dilacera
te ambulant et imundicias sine rōne
sustinent. cōtra quos ē q̄ ordinate ha-
bita pcedit. q̄ ornatus interdū ē vir-
tus. ⁊ q̄ exteriora notant interiorē in-
curia. Undecim⁹ est ignavia qua
laborat qui eligit poti⁹ in miseria ma-
gna p̄manere q̄ aliquānū laboris sub-
ire. Et videſ ſidem eſſe cum pusillan-
mitate. Haꝝ magnimitas ē virt⁹ incli-
nās ad oga magno honore digna. Fm
p̄lm. iij. eti⁹. p̄ſumptio eſſt excessus.

sed p̄ſillanimitas defectus ē specia-
liter in his q̄ sp̄alit cauit sub consilio
Et fm Tho. scđa. iij. q. cxixij. p̄ſilla
nimis deficit a proportione ſue potē-
tis recusat ad id tēdere qd ē ſue potē-
tis cōmēſurāti. Et inde ē qd Matth.
xix. ⁊ Iuc. xix. fuius q̄ acceptā pecu-
niā dñi ſui fodit i terra. nec ē opat⁹ ex
ea. p̄t q̄nēdā p̄ſillanimitas timore
punit a dño. Credicim⁹ eſſt in deno-
tio. s. qdā ariditas sp̄ualis carētis fer-
uoris metalis. De q̄ p̄. Hia mea ſic
terra ſine aq̄ tibi. Et Numeri. xj. Ais
nra arida eſſt. nibil respiciunt oculi n̄t
nisi man⁹. Ruit cor meū q̄ oblitus ſum co-
medere panē meū. Aliqñ ex accidia.
Nam aliae creature octo impinguant
homo labore sp̄uali. Proverb. xliij.
Hult ⁊ nō vult p̄iger. ita aut̄ labora-
tius impinguabilis. Declimus quart⁹ M
est tristia in diuino. s. officio. Et Greg.
videſ vocare torporē q̄ ē circa p̄cepta
que p̄tinent ad cōmūnē iusticiā. Nō
inqt Ang. ex tristia aut necessitate.
quia bllarem datorez diliḡit deus. iij.
Cox. ix. Hoc viciū ē quasi abſinthiū
poſitum in eſca dei. Itē cū oia a deo
accep̄erim⁹ iustissimū ē vt ei restitu-
do lete fuliam⁹. Itē Proverb. xv. Sic
tinea vētimētōz vērnis ligno. ſic tri-
ſticia v̄ti nocet cordi. Declimus quin-
tus. tediū vite qd aliquānō oris ex dei
amorez celestis patrie. Sic p̄t i ap̄lo
q̄ p̄ceptuit dissolutez eē cū xp̄o. Aliqñ
ex malor⁹ hſertim alienor⁹ pſideratio-
ne. qb⁹ mūd⁹ plen⁹ ē. Eccl. iij. Teduis
me vite mee videntē mala eſſe vniuer-
ſa ſi ſole ⁊ cūcra vanitatē ⁊ afflictioꝝ
sp̄us. Aliqñ ex vehementia tribulatiſ
xp̄ie. iij. Cox. i. Supra moduz ꝑuari
ſuimus. ⁊ ſupra virtutē. ita vt tederet

Preceptum I Cap. XX

nos etiā vivere. Aliquando ex accidia.
et tūc ē p̄cm̄. et puenit ex lōga tristitia
postq̄ nō solū redet deo seruire sed etiā
vivere. **D**ecimus sext⁹ ē despicio quas
docet ap̄ls fugere penitētes. **I**n. **C**ol. ii.
Ne nimis tristitia absorbeant h̄mōi.
Decimus septimus ē rancor qđ mē
tis amaritudo. Protra illos q̄ hoīem vo
luit ad spūalia exercitio inducere. Ex
emplū de monacho accidioso p̄ prela
tū amaricato. **D**ecimus octau⁹ ē insta
bilitas p̄positi. cū hō in del̄ seruitio di
nēsa p̄ponit. et mala attentat. et freqū
ter p̄positū mutat. si ex imposēta aut
ex rōnabili cā. s̄ p̄ teclū qđ b̄z i eoꝝ
executiōe spūaliū. **D**ecimus non⁹ ē in
quietudo corporis et instabilitas loci. vt
apparet in mltis. **D**icesim⁹ ē malitia
qñ ap̄ tristiciāz quā q̄s b̄z in diuinis
intantū malus efficiſꝝ et spūalia mo
dica aut nulla estimat et ē impugnat.
Duo ad tertiu principale norandum
q̄ plura remedia sunt p̄tra accidiōam.
Prīmū est p̄sideratio detestabilitatis
hui⁹ vici⁹. vt apparet p̄mo in cōsidera
tiōe exēplō oīm rex laborantiū. Nā
in vita carēib⁹ sol et astra q̄tide gyrū
mūdi circūeunt. In h̄bitib⁹ vita vege
tabilē herber et arbores minimū initū
h̄ntes. In mltis aduersis ad magnam
quāitatē pueniūt. In sensiblib⁹ dicit
Salomō Prover. vi. Nāde ad formi
cā o piger. et p̄sidera vias ei⁹. et disce sa
plētā. In malis hoib⁹ q̄ sunt studia
mūdo fuitēdi. In bonis hoib⁹ Cecilia
q̄si ap̄is argumētosa dō seruit. In an
gelib⁹ bonis et malis p̄tissua sūt exercitio
Sc̄dm ē q̄ tūm displiceat dō. vñ Apoc
.ii. Quia tepid⁹ es incipia te enomē.
Cā fīm glo. q̄r quādā securitatē accipi
tūt de bonis alīqb⁹. **I**te **I**u. xv. Gau
diū ē angēl supyno p̄tōre sc̄ fernido
pniam agēte. q̄g stig nonagitanonē
tūtis q̄ nō indigēt pnia. s. tepidēviue
tib⁹ fīm Grego. **I**te **I**u. xij. de fcul.

nea dīcīs infructifera. Sticcidē illam
vt qđ etiā terrā occupat. **T**ertiu est q̄
accidia multū placet diabolo. **O**nde
Mat̄. xij. Immūdus spūs exiēs ab
homine. inueniēs domū vacanē. vadit
et assumit alios septē spūs nequiores
sēr intrātes habitat ibi. **I**te **M**at̄.
.vij. Demones dix̄rūt xpo. Si ejē
nos. mitte nos in gregem porcoꝝ. **E**t
Job. xl. dī dom̄stre. s. demon i loco ca
lam̄. p̄ qđ vacuitas designat. Sc̄dm
remediu ē rōnabilis diuersitas occu
pationū. s̄ ordinata dī eēt rōnabilis.
vt docet exēplū inyitas patrū. vbi btō
Anthopio accidia tentato angel⁹ ap
paruit quēridit p̄mo funiculū torqū
tē. deinde orātē. deinde sporas texētē.
et itez oīonī vacantez. et sic facere **A**ll
thouū tubētem p̄ accidiā. **T**ertiu ē vt
cū sentit tristicia accidē q̄s interdū q̄
rat bonā societate cū q̄verisit̄ solū de
deoz līcīs tractet lete. Exēplū i ritas
patp̄. vbi sepe illō fecerit. In cui⁹ figu
ra legit **E**xod. xvij. q̄ Jolue pugnāte
p̄tra Almalech orabat. Moyses lenās
man⁹ ad dēū. cui⁹ man⁹ erat ḡues. sed
Mūr Aron sustētabant man⁹ ei⁹ ex
vitrag pte. **Q**uartū vt hō se cogat ad
exercitū spūaliū q̄ fastidit. nā habit⁹
delectabsl̄ nō nīs p̄ act⁹ interdū tristis
mītiplicatos acq̄ris ex. ii. **E**th. **Q**uitū
vt cu magno conatu q̄s memoreē dei
rot bīficia. **E**t si fīm p̄s. renuit p̄solari
aīa. credat qđ seq̄. **N**emor fūi dei et
delectat⁹ sum. **O**portet aut̄ hūc cona
tū magnū ec̄. q̄r hō in tristicia p̄stut⁹
difficulter talib⁹ imorat. **H**extū ē ex
clusio p̄ posse tūtū radicū accidē su
pra in p̄ncipio caplī positap̄. In cui⁹
figura dī **L**eūt. vi. Ignis i altari meo
sp̄ ardebit quēnūtlet sacerdos s̄bīci
ens ligna mane p̄ singulos dies. **E**
ptimiū ē p̄sideratio pene inferni et pur
gatorū et beatitudinis q̄ expectamus
fīm nīm meritum vel demeritū. **D**ō

in vītis patrū. Quidam pater cōque-
stus est patris Achilli accidias. Rudit
alter sō pateris. qz nondum vidisti re-
quiem celi. nec penā inferni. Octauū
z suminū remediūz dei ḡra est. Ps.
Dīā mandatoz tuoz curcuri cum dī
lataſti cor meū. Dñi in Canticz. Trabe
me post te curremus in odoze vngue
torum tuorū Canticz. j. Ps. Errauī sic
ouis que perijt zē.

Capitulum. xxj.

Decimosexto phibet nr erube-
scētia xp̄m sequēdiz eius do-
ctrinā in necessarijs ad salutē
Ndī Inç. ix. alt. Qui me erubuerit et
medos sermones. hunc filius hominis
erubescet cuz veneris in malestate sua
z patris z sanctoꝝ angelorū. id est ad
modū erubescētis se habebit dicens.
Nescio vos. sicut ait viginibus fatuis.
Matth. xxv. z clausa est lanua. Tria
sunt hic dicēda z vldenda. Primo de
verecundia seu erubescētia bona. Se-
cūdo de mala de quib⁹ dics Eccz. iiiij.
Est cōfusio adducēs peccatū. z ē con-
fusio gr̄am z gl̄iam adducēs. Tertio
S de remedijis male erubescētis. Dīū
ad primū notanduz fm Tho. Icda. ii.
.q. cxliiij. q verecūdia ē timor de actu
exprobabilis factoyel fiendo. Dicitur
primo timor q est respectu ardui pos-
sibilis respectu cuius nō est tristitia.
Ex quo p̄z q pfecti nō erubescūt fac-
liter de futuris malis p̄petrabilib⁹. qz
nō apprehendūt mala op̄avt difficult-
ter ab eis mediante ḡra vitabillia. Itē
p̄z q malicio si nō sunt verecūdi. quia
ex habitu facilita putat mala. Dicitur
de actu turpt. in q includit cogitatio
verbū vel omisso turpis. Dicit turpis
seu exprobabilis. Sed q sunt turpis
exprobabilis seu in honesta: Rūdeo.
q nuditas corporis in adulto respectu
alterius. Itēz discoognita mēbris im-
mundi. puta genitaliū. posteriorum z
vberum. Ex quo p̄z q malefaciat ve-
stes curtas portantes quo adviros. z
vbera nudātes quo ad mulieres z tu-
nicas levātes sine causa. Nō istorū est
qua natura talia veremur. vt dicit bea-
tus Aug. li. de ci. dei. p̄tra diogenez.
Itē om̄e p̄ctū est erubescibile. p̄cipue
tū luxurie furti seu subtractiōis alieni
boni z mēdaciū. De quib⁹ inter cetera
dics Eccz. xlj. Erubescit a patret ma-
tre de fornicatiōe. z a p̄sidēte z porēte
de mēdaciō. z a p̄ncipe z a duce de de-
lito. P̄ aut turpe sit om̄e p̄ctū p̄z
triply. Primo qz peccatū nuditatē fe-
cit erubescibilem. Nam Gen. iij. dicit
Erat vterq; nudus dā scz r̄yox et
z nō erubescēbat. Nō. qz nullū pecca-
tum fecerant z futuru faciliter vitare
poterāt. Interim em q mens supiori
obediebat creatori quicqd infra men-
tem erat. vt mēbra corporis z etiā bestie
hoi obediebat. s̄ eo ipso quo hō deo in-
obediēs fuit. obediētia multoyel hoi ē
subtraction. Jō Gen. iij. dī. Postq; am-
bo de fructu etiō gustauerūt aperti
sunt ocli amboꝝ. vlc̄ expientia haben-
do q malū p̄us mēte nonerūt. Cūq;
cognouissent se eē nudos cōsuerūt fo-
lia sic⁹ fecerūt sibi perizomata. Plu-
ra ibi de verecūdia vlc̄ q ad vocē dei
fugerūt qn̄ deus qsluit. Adamybi es-
q deus sit. qz tibi indicauit. Scō
cum erubescētia sit fuga rei turpis. z
p̄ctū sit opus diaboli p̄tra nām. imo
eo remoto om̄ia decētia forēt. constat
p̄ctū esse maxime erubescibile. z qd
plus est in eius compagione alia eru-
bescibilia nō sunt. teste Gregz. dicēte
de maria magdalena. quia semetipsaz
graniter intus erubescēbat. nihil esse
credidit qd verecūdar etiō foris. Ter-
tio erubescētia ē respectu immundoꝝ
z in compagione peccati alia immun-
da mūda sunt. Dñ Matth. xv. Que
de ore procedunt. de corde exeunt. et